

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2014*

«REACH — Τέλος οφειλόμενο για την καταχώριση ουσίας — Μείωση προβλεπόμενη για τις πολύ μικρές, τις μικρές και τις μεσαίες επιχειρήσεις — Σφάλμα στη δήλωση σχετικά με το μέγεθος της επιχείρησης — Απόφαση επιβάλλουσα διοικητική επιβάρυνση — Αναλογικότητα»

Στην υπόθεση T-177/12,

Spraylat GmbH, με έδρα το Άαχεν (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Κ. Fischer, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), εκπροσωπούμενου από τους Μ. Heikkilä, Α. Iber και C. Schultheiss, επικουρούμενους από τον Μ. Kuschewsky, δικηγόρο,

καθού,

υποστηριζόμενου από

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους D. Düsterhaus και E. Manhaeve, στη συνέχεια από τους Β. Eggers και E. Manhaeve,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως του τιμολογίου 10030371 που εξέδωσε ο ΕΟΧΠ στις 21 Φεβρουαρίου 2012, με το οποίο καθορίστηκε το ύψος της διοικητικής επιβαρύνσεως που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα και, επικουρικώς, αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως SME (2012) 1445 του ΕΟΧΠ, της 15ης Φεβρουαρίου 2012, με την οποία διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις της μειώσεως του τέλους που προβλέπεται για τις μικρές επιχειρήσεις και της επιβλήθηκε διοικητική επιβάρυνση,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, F. Dehousse (εισηγητή) και Α. Μ. Collins, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Μαΐου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 29 Νοεμβρίου 2010, η εταιρία Spraylat Boya Sanayi ve Ticaret Sirketi (στο εξής: Spraylat Boya), που είναι εγκατεστημένη στην Τουρκία, προέβη σε καταχώριση ουσίας βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 1999/21/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 396, σ. 1).
- 2 Για την καταχώριση της οικείας ουσίας, η Spraylat Boya εκπροσωπήθηκε από την προσφεύγουσα, Spraylat GmbH, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 8 του κανονισμού 1907/2006. Κατά τη διαδικασία καταχωρίσεως, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι η Spraylat Boya ήταν «μικρή» επιχείρηση, κατά την έννοια της συστάσεως 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 124, σ. 36). Βάσει της εν λόγω δηλώσεως, έτυχε μειώσεως του οφειλόμενου για κάθε αίτηση καταχωρίσεως τέλους, που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006. Κατά το άρθρο 74, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, το εν λόγω τέλος ορίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 340/2008 της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2008, σχετικά με τα τέλη και τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλλονται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων σύμφωνα με τον κανονισμό 1907/2006 (ΕΕ L 107, σ. 6). Το παράρτημα I του κανονισμού 340/2008 περιέχει τα ποσά των τελών που οφείλονται για τις αιτήσεις καταχωρίσεως που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006, καθώς και τις μειώσεις που χορηγούνται στις πολύ μικρές, τις μικρές και τις μεσαίες επιχειρήσεις. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008, εάν το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ισχυρίζεται ότι δικαιούται μείωση τέλους ή ατέλεια δεν μπορεί να το αποδείξει, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) επιβάλλει το πλήρες ποσό του τέλους ή της επιβαρύνσεως, καθώς και μια διοικητική επιβάρυνση. Συναφώς, το διοικητικό συμβούλιο του ΕΟΧΠ εξέδωσε, στις 12 Νοεμβρίου 2010, την απόφαση MB/D/29/2010 σχετικά με την κατάταξη των υπηρεσιών για τις οποίες επιβάλλονται επιβαρύνσεις. Όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 και στον πίνακα 1 της εν λόγω αποφάσεως, η διοικητική επιβάρυνση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008 είναι 20 700 ευρώ για τη μεγάλη επιχείρηση, 14 500 ευρώ για τη μεσαία επιχείρηση, 8 300 για τη μικρή επιχείρηση και 2 070 για την πολύ μικρή επιχείρηση.
- 3 Την 1η Δεκεμβρίου 2010, η προσφεύγουσα πλήρωσε το εκδοθέν από τον ΕΟΧΠ τιμολόγιο 10024214, ποσού 480 ευρώ. Το εν λόγω ποσό αντιστοιχούσε, σύμφωνα με το παράρτημα I του κανονισμού 340/2008 όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, στο τέλος που οφείλει μια μικρή επιχείρηση, στο πλαίσιο από κοινού υποβολής αιτήσεως καταχωρίσεως, για τις ουσίες ποσότητας 1 έως και 10 τόνων.
- 4 Στις 27 Σεπτεμβρίου 2011, η προσφεύγουσα επελέγη από τον ΕΟΧΠ για να αποτελέσει μέρος ενός δείγματος επιχειρήσεων, προκειμένου να ελεγχθούν οι δηλώσεις τους ως μικρών ή μεσαίων επιχειρήσεων. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα κλήθηκε να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα.
- 5 Μετά από ανταλλαγή εγγράφων και επιστολών ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μεταξύ του ΕΟΧΠ και της προσφεύγουσας, η τελευταία αυτή αναγνώρισε ότι η αρχική της δήλωση ως μικρής επιχείσεως ήταν εσφαλμένη και ότι θα έπρεπε να είχε δηλώσει τη Spraylat Boya ως μεγάλη επιχείρηση, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών κριτηρίων που έπρεπε να εφαρμόσει και μετά από ελέγχους που αυτή διενήργησε. Η προσφεύγουσα ανέφερε επίσης ότι ήταν έτοιμη να καταβάλει το τέλος που ισχύει για μια μεγάλη επιχείρηση.

- 6 Στις 15 Φεβρουαρίου 2012, ο ΕΟΧΠ απηύθυνε στην προσφεύγουσα την απόφαση SME (2012) 1445 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Με την απόφαση αυτή, ο ΕΟΧΠ ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι η Spraylat Boγα πρέπει να θεωρηθεί μεγάλη επιχείρηση και ότι επρόκειτο να της αποστείλει τιμολόγιο που να καλύπτει τη διαφορά μεταξύ του αρχικώς καταβληθέντος τέλους και του τελικώς οφειλόμενου τέλους, καθώς και τιμολόγιο για την πληρωμή της αντίστοιχης διοικητικής επιβαρύνσεως.
- 7 Στις 21 Φεβρουαρίου 2012, ο ΕΟΧΠ εξέδωσε το τιμολόγιο 10030371, ποσού 20 700 ευρώ, για την πληρωμή της διοικητικής επιβαρύνσεως (στο εξής: προσβαλλόμενο τιμολόγιο).
- 8 Στις 7 Μαρτίου 2012, ο ΕΟΧΠ εξέδωσε το τιμολόγιο 10030369, ποσού 720 ευρώ, που καλύπτει τη διαφορά μεταξύ του αρχικώς καταβληθέντος από την προσφεύγουσα τέλους και του τελικώς οφειλόμενου τέλους, ήτοι 1 200 ευρώ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Απριλίου 2012, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 10 Με απόφαση του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2012, η υπό κρίση υπόθεση ανατέθηκε στο πέμπτο τμήμα.
- 11 Με διάταξη της 4ης Σεπτεμβρίου 2012, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου, αφού άκουσε τις απόψεις των διαδίκων, επέτρεψε στην Επιτροπή να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων του ΕΟΧΠ.
- 12 Με απόφαση του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2013, η υπό κρίση υπόθεση ανατέθηκε στο δεύτερο τμήμα και σε νέο εισηγητή δικαστή.
- 13 Δεδομένου ότι η σύνθεση των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου μεταβλήθηκε, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο έκτο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.
- 14 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.
- 15 Στις 2 Απριλίου 2014, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ΕΟΧΠ κλήθηκε να απαντήσει σε ορισμένα επιχειρήματα που ανέπτυξε η προσφεύγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως. Ο ΕΟΧΠ ανταποκρίθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 16 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 14ης Μαΐου 2014.
- 17 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει το προσβαλλόμενο τιμολόγιο,
 - επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
 - να καταδικάσει τον ΕΟΧΠ στα δικαστικά έξοδα.

- 18 Ο ΕΟΧΠ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή και να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 19 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή.

Σκεπτικό

- 20 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση των κανονισμών 1907/2006 και 340/2008. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση των αρχών της ασφαλείας δικαίου και της χρηστής διοικήσεως. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράνομη ανάθεση αρμοδιοτήτων στον ΕΟΧΠ.
- 21 Εκ προοιμίου, πρέπει να τονιστεί ότι, με τα αιτήματά της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και του προσβαλλομένου τιμολογίου. Στον βαθμό που η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιείχε το σύνολο των ουσιωδών στοιχείων των υποχρεώσεων της προσφεύγουσας, ειδικότερα δε το ποσό της διοικητικής επιβαρύνσεως, το προσβαλλόμενο τιμολόγιο συνιστά, εν προκειμένω, το έγγραφο με το οποίο ο ΕΟΧΠ καθόρισε λεπτομερώς το ποσό των απαιτήσεων έναντι της προσφεύγουσας. Επομένως, το προσβαλλόμενο τιμολόγιο αποτελεί βλαπτική για την προσφεύγουσα πράξη και δύναται συνεπώς επίσης να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (βλ., κατά την έννοια αυτή, διάταξη της 8ης Μαρτίου 2012, Octapharma Pharmazeutika κατά EMA, T-573/10, EU:T:2012:114, σκέψη 45).
- 22 Εκ προοιμίου επίσης, πρέπει να τονιστεί ότι, υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο των τεσσάρων πρώτων λόγων ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει στην πραγματικότητα ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά της αποφάσεως MB/D/29/2010, όπως το επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Ο ΕΟΧΠ και η Επιτροπή ανέφεραν επιπλέον κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι είχαν κατανοήσει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας υπό την έννοια αυτή, πράγμα το οποίο σημειώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο. Από τα δικόγραφα του ΕΟΧΠ προκύπτει, εν πάση περιπτώσει, ότι αυτός έλαβε συναφώς θέση επί των επιχειρημάτων που προέβαλε η προσφεύγουσα.
- 23 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, «κάθε διάδικος μπορεί, επ' ευκαιρία διαφοράς που θέτει υπό αμφισβήτηση πράξη γενικής ισχύος που έχει εκδοθεί από θεσμικό ή λοιπό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης, να επικαλείται το ανεφάρμοστο της πράξης αυτής ενώπιον του [δικαστή της Ένωσης] για έναν από τους λόγους του άρθρου 263, δεύτερο εδάφιο».
- 24 Κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 277 ΣΛΕΕ εκφράζει γενική αρχή διασφαλίζουσα σε κάθε διάδικο το δικαίωμα να αμφισβητήσει, για να επιτύχει την ακύρωση αποφάσεως που τον αφορά άμεσα και ατομικά, το κύρος προγενεστερών πράξεων θεσμικού οργάνου, που αποτελούν τη νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως, αν ο εν λόγω διάδικος δεν διέθετε το δικαίωμα να ασκήσει, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ευθεία προσφυγή κατά των πράξεων αυτών, των οποίων υφίσταται έτσι τις συνέπειες, χωρίς να του έχει παρασχεθεί η δυνατότητα να ζητήσει την ακύρωσή τους (βλ. απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2012, Sina Bank κατά Συμβουλίου, T-15/11, Συλλογή, EU:T:2012:661, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 25 Στην ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 277 ΣΛΕΕ πρέπει να δίδεται ευρεία ερμηνεία, υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει όλες τις πράξεις γενικής ισχύος (απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 1993, Reinartz κατά Επιτροπής, T-6/92 και T-52/92, Συλλογή, EU:T:1993:89, σκέψη 56). Πρέπει επίσης να

καταλαμβάνει τις πράξεις οι οποίες, μολονότι δεν αποτελούν τυπικώς τη νομική βάση της προσβαλλομένης πράξεως, έχουν άμεσο νομικό δεσμό με αυτήν (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2006, FNCBV κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-217/03 και T-245/03, Συλλογή, EU:T:2006:391, σκέψη 250 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 26 Εν προκειμένω, η απόφαση MB/D/29/2010 αποτελεί πράξη γενικής ισχύος, καθόσον τυγχάνει εφαρμογής σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και συνεπάγεται έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο (βλ., κατά την έννοια αυτή, διάταξη της 4ης Ιουνίου 2012, Eurofer κατά Επιτροπής, T-381/11, Συλλογή, EU:T:2012:273, σκέψη 29), πράγμα ως προς το οποίο οι διάδικοι συμφώνησαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 27 Περαιτέρω, η απόφαση MB/D/29/2010 έχει άμεσο νομικό δεσμό με την προσβαλλόμενη απόφαση και το προσβαλλόμενο τιμολόγιο, στον βαθμό που καθορίζει, στο παράρτημά της 1, το επίπεδο των διοικητικών επιβαρύνσεων που ισχύουν ανάλογα με το μέγεθος των επιχειρήσεων.
- 28 Τέλος, βάσει ουδενός στοιχείου μπορεί να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα είχε το δικαίωμα να ασκήσει, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ευθεία προσφυγή κατά της αποφάσεως MB/D/29/2010, πράγμα το οποίο οι διάδικοι δεν υποστήριξαν άλλωστε.
- 29 Ως εκ τούτου η προσφεύγουσα μπορεί να αμφισβητήσει, παρεμπιπτόντως, τη νομιμότητα της αποφάσεως MB/D/29/2010 στο πλαίσιο της υπό κρίση διαφοράς.
- 30 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει καταρχάς τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον με τον λόγο αυτό προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά της αποφάσεως MB/D/29/2010.
- 31 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η διοικητική επιβάρυνση ύψους 20 700 ευρώ δεν αντιστοιχεί στην υπηρεσία που παρέσχε ο ΕΟΧΠ. Ο καθορισμός της επιβαρύνσεως αυτής παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επισήμανε, επίσης, ότι η εκτίμηση της παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας έπρεπε να γίνει σε συνάρτηση με τη δική της κατάσταση και ότι υπήρχε τεράστια διαφορά μεταξύ του ύψους του τέλους των 1 000, ή ακόμη και των 2 000 ευρώ, και του άνω των 20 000 ευρώ ποσού που αντιστοιχεί στη διοικητική επιβάρυνση. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ανέφερε, κατ' ουσίαν, ότι δεν είχε κανένα συμφέρον να παράσχει ψευδή στοιχεία στον ΕΟΧΠ για δυνητικό όφελος μερικών εκατοντάδων ευρώ επί του ποσού του τέλους.
- 32 Ο ΕΟΧΠ, επισημαίνοντας ότι η προσφεύγουσα φρονεί ότι η διοικητική επιβάρυνση που καθορίστηκε στο άρθρο 2 και στον πίνακα 1 της αποφάσεως MB/D/29/2010 παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, υποστηρίζει ότι η εν λόγω διοικητική επιβάρυνση είναι ικανή να επιτύχει, χωρίς να τον υπερβεί, τον σκοπό της καλύψεως των δαπανών που προκλήθηκαν κατά τον έλεγχο των δηλώσεων των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Περαιτέρω, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο ΕΟΧΠ ανέφερε ότι το ποσό του τέλους ήταν 20 000 ευρώ κατά μέσο όρο. Η διαφορά με το ποσό της διοικητικής επιβαρύνσεως δεν είναι συνεπώς τόσο σημαντική. Ο ΕΟΧΠ διευκρίνισε επίσης ότι η διοικητική επιβάρυνση έπρεπε να έχει ως αποτέλεσμα την παροχή ακριβών στοιχείων εκ μέρους των επιχειρήσεων που καταχωρίζουν κάποια ουσία. Οι επιχειρήσεις δεν πρέπει να παροτρύνονται, εξαιτίας του ύψους της διοικητικής επιβαρύνσεως, να παρέχουν ψευδή στοιχεία.
- 33 Κατά πάγια νομολογία, η αρχή της αναλογικότητας, που περιλαμβάνεται μεταξύ των γενικών αρχών του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απαιτεί να είναι τα προβλεπόμενα από διάταξη του δικαίου της Ένωσης μέσα πρόσφορα για την υλοποίηση των επιδιωκόμενων από την οικεία κανονιστική ρύθμιση θεμιτών σκοπών και να μην υπερβαίνουν το αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού αυτού μέτρο (απόφαση της 8ης Ιουνίου 2010, Vodafone κ.λπ., C-58/08, Συλλογή, EU:C:2010:321, σκέψη 51). Περαιτέρω, όταν ο εκδότης της προσβαλλομένης πράξεως διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, μόνον ο προδήλως ακατάλληλος χαρακτήρας ληφθέντος μέτρου, σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό,

- μπορεί να επηρεάσει τη νομιμότητα του μέτρου αυτού (βλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2010, Usha Martin κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-119/06, Συλλογή, EU:T:2010:369, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 34 Εν προκειμένω, η αιτιολογική σκέψη 11 του κανονισμού 340/2008 ορίζει ότι «[η] υποβολή ψευδών στοιχείων πρέπει να αποθαρρύνεται με την επιβολή διοικητικής επιβάρυνσης από [τον ΕΟΧΠ] και, κατά περίπτωση, αποτρεπτικού προστίμου από τα κράτη μέλη». Όπως προκύπτει από την εν λόγω αιτιολογική σκέψη, η επιβολή διοικητικής επιβάρυνσεως υπηρετεί τον σκοπό της αποθαρρύνσεως της υποβολής ψευδών στοιχείων από τις επιχειρήσεις. Αντιθέτως, από την εν λόγω αιτιολογική σκέψη προκύπτει επίσης ότι η διοικητική επιβάρυνση δεν μπορεί να εξομοιωθεί με πρόστιμο.
- 35 Η ερμηνεία αυτή των σκοπών του κανονισμού 340/2008 επιβεβαιώνεται από τις προπαρασκευαστικές εργασίες για τη θέσπιση της αποφάσεως MB/D/29/2010. Έτσι, στην αιτιολογία του σχεδίου αποφάσεως που διαβιβάστηκε στο διοικητικό συμβούλιο του ΕΟΧΠ για τη συνεδρίασή του της 22ας και 23ης Ιουνίου 2010 αναφέρεται ότι η διοικητική επιβάρυνση «δεν έχει τον χαρακτήρα προστίμου». Το πρόστιμο εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών και μπορεί να είναι «σημαντικά υψηλότερο από το οικονομικό όφελος που προκύπτει από την παροχή ψευδών στοιχείων».
- 36 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών και χωρίς να είναι αναγκαίο στο πλαίσιο της υπό κρίση διαφοράς να καθοριστεί αν ο ΕΟΧΠ μπορούσε να μετακυλήσει το συνολικό κόστος των ελέγχων μόνο στις επιχειρήσεις που δεν παρέσχον ορθά στοιχεία για το μέγεθός τους ή αν ο ΕΟΧΠ διέθετε εξουσία εκτιμήσεως στο πλαίσιο του καθορισμού της διοικητικής επιβάρυνσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ποσό της διοικητικής επιβάρυνσεως που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα, εν προκειμένω, είναι προδήλως δυσανάλογο προς τον σκοπό που επιδιώκει η κανονιστική ρύθμιση.
- 37 Συγκεκριμένα, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι, λαμβανομένου υπόψη του συμπληρωματικού τιμολογίου 10030369, το οποίο απεστάλη στην προσφεύγουσα στις 7 Μαρτίου 2012, το τελικώς οφειλόμενο από αυτήν τέλος ανερχόταν στα 1200 ευρώ. Από το εν λόγω συμπληρωματικό τιμολόγιο προκύπτει επίσης ότι η προσφεύγουσα, λόγω της εκ μέρους της εσφαλμένης δηλώσεως ως προς το μέγεθός της, θα μπορούσε να αποφύγει την καταβολή 720 ευρώ όσον αφορά το οφειλόμενο στον ΕΟΧΠ τέλος.
- 38 Το ποσό των 20700 ευρώ που αντιστοιχεί στη διοικητική επιβάρυνση που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα ήταν συνεπώς, εν προκειμένω, 17 φορές μεγαλύτερο από το ποσό του τέλους το οποίο έπρεπε να καταβάλει για την καταχώριση της οικείας ουσίας. Επίσης ήταν 28 φορές μεγαλύτερο από το ποσό του προαναφερθέντος συμπληρωματικού τιμολογίου και συνεπώς από το ποσό του τέλους που θα μπορούσε να αποφευχθεί λόγω της ανακριβούς δηλώσεως της προσφεύγουσας. Το ποσό της διοικητικής επιβάρυνσεως ήταν συνεπώς, εν προκειμένω, σύμφωνα με τα κριτήρια που διατύπωσε ο ίδιος ο ΕΟΧΠ στο πλαίσιο των προπαρασκευαστικών εργασιών για την έκδοση της αποφάσεως MB/D/29/2010 (βλ. σκέψη 35 ανωτέρω), «σημαντικά υψηλότερο» από το οικονομικό όφελος που θα μπορούσε να επιτύχει η προσφεύγουσα συνεπεία της εσφαλμένης δηλώσεώς της.
- 39 Έχοντας υπόψη τα στοιχεία αυτά, πρέπει να θεωρηθεί ότι με βάση τους σκοπούς της κανονιστικής ρυθμίσεως δεν μπορούν να δικαιολογηθούν οι αρνητικές οικονομικές συνέπειες για την προσφεύγουσα, στο μέγεθος που αναφέρθηκε προηγουμένως. Η απόφαση MB/D/29/2010, όπως εφαρμόστηκε στην προσφεύγουσα και με τέτοια αναλογία, βαίνει προδήλως πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη του σκοπού της διοικητικής επιβάρυνσεως που επιδιώκει η ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση, που συνίσταται στην αποθάρρυνση της υποβολής ψευδών στοιχείων χωρίς ωστόσο να λαμβάνει τον χαρακτήρα προστίμου.
- 40 Τα λοιπά επιχειρήματα που προβάλλει ο ΕΟΧΠ δεν μπορούν να κλονίσουν το συμπέρασμα αυτό.

- 41 Ειδικότερα, δεν έχει σημασία, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της ειδικής καταστάσεως της προσφεύγουσας, το ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, η εκ μέρους επιχειρήσεως εσφαλμένη δήλωση του μεγέθους της μπορεί να της παράσχει τη δυνατότητα να αποφύγει την καταβολή τέλους ύψους πολύ μεγαλύτερου από αυτό για το οποίο πρόκειται στην υπό κρίση περίπτωση.
- 42 Περαιτέρω, όσον αφορά το επιχείρημα που προέβαλε ο ΕΟΧΠ με τα δικόγραφα του και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, κατ' ουσίαν, ήταν υποχρεωμένος να μετακυλίσει εξ ολοκλήρου το κόστος των σχετικών ελέγχων, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να δικαιολογήσει το προδήλως δυσανάλογο ποσό της διοικητικής επιβαρύνσεως που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, πρώτον, το ποσό της διοικητικής επιβαρύνσεως που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα εν προκειμένω προκύπτει από την ειδική μέθοδο που επελέγη από τον ΕΟΧΠ για τον υπολογισμό της εν λόγω επιβαρύνσεως. Ειδικότερα, ο ΕΟΧΠ αποφάσισε να επιβαρύνει μόνο τις επιχειρήσεις που υπέβαλαν ανακριβή δήλωση, και ανάλογα με το αντίστοιχο μέγεθός τους, με το σύνολο των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν για τον έλεγχο των δηλώσεων ενός ευρύτερου δείγματος επιχειρήσεων. Βάσει ουδενός όμως στοιχείου μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν υφίστατο, εν προκειμένω, λύση που να τηρεί την αρχή της αναλογικότητας έναντι της προσφεύγουσας και να καθιστά δυνατή την επίτευξη των σκοπών της κανονιστικής ρυθμίσεως. Δεύτερον, το επιχείρημα του ΕΟΧΠ προσκρούει στις προπαρασκευαστικές εργασίες για την έκδοση της αποφάσεως MB/D/29/2010 (βλ. σκέψη 35 ανωτέρω), στο πλαίσιο των οποίων διευκρινίστηκε ότι, αν ο ΕΟΧΠ δεν εντόπιζε καμία ψευδή δήλωση, θα επιβαρυνόταν ο ίδιος με «όλες τις δαπάνες» που πραγματοποιήθηκαν για τους ελέγχους. Τρίτον, επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 96, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι τα έσοδα του ΕΟΧΠ προέρχονται όχι μόνον από τα τέλη που καταβάλλουν οι επιχειρήσεις, αλλά επίσης από επιχορήγηση της Ένωσης που εγγράφεται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (Τμήμα Επιτροπή) και από τυχόν εθελοντικές συνεισφορές των κρατών μελών.
- 43 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων αυτών, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα πρέπει να γίνει δεκτός καθόσον με αυτόν προβλήθηκε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά της αποφάσεως MB/D/29/2010. Επομένως, η απόφαση MB/D/29/2010 πρέπει να κηρυχθεί ανεφάρμοστη και, κατά συνέπεια, πρέπει να γίνουν δεκτά τα αιτήματα της προσφεύγουσας και να ακυρωθεί, για τον λόγο αυτόν, η προσβαλλόμενη απόφαση και το προσβαλλόμενο τιμολόγιο, χωρίς να είναι αναγκαίο το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων ακυρώσεως της προσφυγής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 44 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι ο ΕΟΧΠ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.
- 45 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή, που παρενέβη προς στήριξη των αιτημάτων του ΕΟΧΠ, φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση SME (2012) 1445 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), της 15ης Φεβρουαρίου 2012, και το τιμολόγιο 10030371, που εξέδωσε ο ΕΟΧΠ στις 21 Φεβρουαρίου 2012.**

- 2) Ο ΕΟΧΠ φέρει, πέραν των δικών του εξόδων, τα δικαστικά έξοδα της Spraylat GmbH.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 2 Οκτωβρίου 2014.

(υπογραφές)